תלמודו בידו

קידושין **דף ד עמוד א**

א] בת כהן שנתאלמנה או נתגרשה מבעלה ישראל, האם חוזרת לאכול בתרומה ומנין ?

ב] מדוע צריכה התורה ללמד שכסף קידושי נערה לאביה, וגם שמעשה ידיה לאביה ?

ג] כיצד נדרש הפסוק "ויצאה חנם אין כסף" ?

ד] למה צריך "ויצאה חנם" ללמד שיוצאת מרשות האדון בימי בגרות, הרי כבר יצאה בימי נערות ?

ה] מי הם "תושב ושכיר" שנאסרו באכילת תרומה ?

א] יש לה זרע מבעלה, אינה חוזרת לאכול בתרומה. ואפילו מת זרעה אך יש לו זרע. ואפילו בן ממזר, שנאמר "וזרע אין לה", מהיו"ד המיותר מרבים זרע פסול.

ב] כסף קידושיה לאביה, אף שאין דעת האב עליהם שיהיו תמורת מזונותיה. מעשה ידיה לאביה [שהם תמורת מזונותיה], אף שבתו טרחה עבורם.

ג] **ויצאה חנם:** ללמד שאמה עבריה שבגרה יוצאת בחנם מרשות האדון.
אין כסף: ללמד שאמה עבריה שהגיעה לימי נערות יוצאת מרשות האדון בלא כסף.

ד] **רבה:** אילו נכתב פסוק אחד היינו מעמידים אותו בבוגרת, ובנערות אינה יוצאת. וקשה, איך ניתן להעמיד פסוק על יציאת הבוגרת, כשזה דבר שלא יתכן.

אביי: ללמד שאילונית שאין לה סימני נערות, יוצאת מרשות האדון בהגיעה לבגרות. וקשה, שניתן ללמוד זאת בקל וחומר: ומה סימני נערות שאין מוציאים את הבת מרשות האב, מוציאים מרשות האדון. בגרות שמוציאה מרשות האב, כל שכן שתוציא מרשות האדון.

מר: ללמד שאיילונית נמכרת לאמה בקטנותה, אף שאין סופה להביא סימני נערות.

ה] **תושב:** עבד עברי ישראל שנרצע באזנו וקנוי לכהן עד היובל, ואין גופו קנוי לאדונו.
שכיר: עבד עברי הקנוי לכהן לשש שנים [ונאמר אף שניתן ללמדו בקל וחומר מנרצע].

הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב".
שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com
נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו